

In memoriam IVAN LOVRENČIČ

(*3. 4. 1954, Ptuj † 21. 8. 2020, Ptuj),

**diplomirani zgodovinar, arhivist, ravnatelj Zgodovinskega
arhiva na Ptujju med letoma 1985-2006**

V ponedeljek, 24. avgusta, smo se poslovili od dolgoletnega ravnatelja Zgodovinskega arhiva na Ptujju.

Ivan Lovrenčič, za domače Janko, se je rodil v delavsko kmečki družini kot peti otrok. V osnovno šolo je hodil v Trnovski vasi. Kakor hitro je znal prebrati prve črke, se je zanj svet odprl in razširil. Hitro je prebral šolsko knjižnico, kot vzoren ministrant pa je dobil dostop tudi do župnikove. Po končani osnovni šoli se je na priporočilo domačega župnika vpisal v Srednjo versko šolo v Vipavi in jo uspešno končal. Vendar se ni odločil za študij na Teološki fakulteti, ampak je končal študij enopredmetne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je diplomiral 27. 6. 1978. Za diplomsko nalogo je prejel študentsko Prešernovo nagrado.

Že 15. avgusta 1978 je začel delati v Zgodovinskem arhivu na Ptujju. Za leto je njegovo strokovno delo prekinilo služenje vojaškega roka, ki je trajal od 4. 12. 1979 do 21. 11. 1980. Ob vrnitvi na delo v ptujski arhiv je postal odgovoren za najobsežnejše gradivo upravnih fondov.

Za krajše obdobje je zapustil arhiv in odšel delat v prosveto in se zaposlil v Srednješolskem centru Ptuj, kjer je poučeval zgodovino od 1. 9. 1982 do 31. 12. 1985.

V času 1984–1985 je posle vršilke dolžnosti ravnateljice ptujskega arhiva prevzela Kristina Šamperl Purg. Uspelo ji je prepričati Ivana, nekdanjega sodelavca, ki je poznal problematiko arhivske stroke, ptujskega arhiva, predvsem pa je bil domačin, ki je dobro poznal lokalne razmere, da se prijavi na mesto ravnatelja. Ivan Lovrenčič se je prijavil na razpis, dobil podporo kolektiva, občinske konference SZDL Ptuj, ki je takrat podeljevala mnenje o kandidatih za vodilna delovna mesta in postal ravnatelj Zgodovinskega arhiva na Ptujju in je na tej funkciji ostal enaindvajset let, od 21. januarja 1985 do 28. februarja 2006.

Njegovo delo v arhivu je pustilo v Zgodovinskem arhivu trajen pečat. Menjala se je generacija arhivarjev, ki se je pomladila in povečala. Njegova intelektualna širina in odprtost sta delavcem omogočili sodelovanje, izobraževanje, lastno vključenost v tokove slovenske arhivistike, ki je bila takrat v veliki razvojni fazi. Arhiv je pestila kronična prostorska stiska. Da je omogočil nemoteno delo arhiva, je v letu 1992 uspel adaptirati kleti pod arhivom in stanovanje v prizidku, s čimer je arhiv pridobil prostor za delo s strankami in nekaj skladiščnega prostora v kleti, za katero smo vsi vedeli, da je lahko le začasna rešitev problema. Leta 2004 in 2005 je začel s pogajanjem z Ministrstvom za kulturo Republike Slovenije, da je arhivu dodelilo prostore v stari opuščeni vojašnici in da je bila izdelana gradbena dokumentacija za adaptacijo stavbe.

Kot zgodovinar je imel občutek kdaj in zakaj je čas za politično spremembo zrel. Med letoma 1989–1990 so se začele ustanovljati prve stranke, ustvarjati so se začeli temelji nove slovenske demokratične družbe in Ivan Lovrenčič je skupaj s somišljeniki, intelektualnim jedrom Ptujja bil med ustanovitelji Slovenske demokratične zveze na Ptujju in nekaj časa tudi njen predsednik. Leta 1990 je bil na volitvah 8. aprila prvi na listi Slovenske demokratične zveze, kjer je bil izvoljen v občinski družbenopolitični zbor. Že na konstitutivni sej je bil z večino glasov izvoljen za prvega predsednika družbenopolitičnega zbora Ptuj, Skupščine občine Ptuj, predsednik komisije za lokalno samoupravo.

Ko so se leta 1994 na novo formirale nekatere občine, je Ivan kandidiral kot kandidat LDS za župana nove občine Destrnik-Trnovska vas. Mandat je dobil Franc Pukšič, Ivan Lovrenčič je postal prvi predsednik občinskega sveta Destrnik-Trnovska vas. Kasneje je s funkcije odstopil in se s politiko ni ukvarjal nikoli več.

V njegovih zadnjih letih dela v arhivu je njegovo delo bilo že zaznamovano z boleznijo, ki ga je začela počasi in vztrajno načenjati, zato je bil invalidsko upokojen 31. 12. 2012, s 1. 1. 2013 pa mu je prenehalo delovno razmerje v Zgodovinskem arhivu na Ptujju.

Za Ivana Lovrenčiča zagotovo velja, da je bil eden iz kroga omikanih in izobraženih Slovenjgoričanov, ki mu življenje ni bilo prizanesljivo. Bil je človek velike ljubezni, ki je veljala predvsem njegovi družini.

**Marija Hernja Masten
Zgodovinski arhiv na Ptujju**

